

Sygn. akt IIK 114/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Raszkievicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewelina Rabuczevska

w obecności prokuratora Prok. Rej. Jarosława Pawluczuk

po rozpoznaniu dnia 25/05/2018 r. sprawy

S. K. syna Z. i E. z domu B.,

ur. (...) w M.,

oskarżonego o to, że:

W okresie od 11.03.2018 roku godzina 22:00 do 12.03.2018 roku godzina 07:30 w miejscowości M. na Placu (...) dokonał zniszczenia mienia w postaci złamania elementów żeliwnych ławki parkowej wartości 700 złotych oraz zniszczenia metalowego kwietnika o wartości 100 złotych o łącznej wartości strat 800 złotych na szkodę Urzędu Miasta M.,

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.

O R Z E K A :

I. Oskarżonego **S. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. skazuje go na **karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności;**

II. Na podstawie art. 34 § 1 a pkt 1 k.k., art. 35 § 1 k.k.. zobowiązuje oskarżonego do **wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym;**

III. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez wpłacenie kwoty 800 (osiemset) złotych na rzecz pokrzywdzonego Urzędu Miasta w M.;**

IV. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Oskarżony S. K. syn Z. i E. z domu B., ur. (...) w M., został uznany za winnego tego, że w okresie od 11 marca 2018 roku godzina 22:00 do 12 marca 2018 roku godzina 07:30 w miejscowości M. na Placu (...) dokonał zniszczenia mienia w postaci złamania elementów żeliwnych ławki parkowej o wartości 700 złotych oraz zniszczenia metalowego kwietnika o wartości 100 złotych o łącznej wartości strat 800 złotych na szkodę Urzędu Miasta M..

Oskarżony S. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (d. wyjaśnienia oskarżonego k. 21-22). W świetle jego wyjaśnień okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości. Postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte bez przeprowadzenia rozprawy. Prokurator w niniejszej sprawie złożył wniosek o skazanie oskarżonego (k. 28). Wniosek o skazanie oskarżony złożył na k. 23.

Istnieje przesłanka prowadzenia postępowania w trybie konsensualnym – art. 335 § 1 k.p.k. Strona została pouczona o możliwości zaznajomienia się z aktami k. 21-22 (art. 335 § 3 k.p.k.). Wyznaczono posiedzenie - art. 339 § 1 pkt 3a k.p.k. Prokurator stawiał się na posiedzenie osobiście, a oskarżony, prawidłowo zawiadomiony o terminie posiedzenia, nie stawiał się na nie.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę uznając go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. skazał go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy oraz zobowiązał go na podstawie art. 34 § 1 a pkt 1 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k. do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym. Omyłkowo przy orzekaniu wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności Sąd nie powołał art. 37 a k.k., a winien to uczynić, albowiem kodeks karny za popełnienie czynu z art. 288 § 1 k.k. przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez wpłacenie kwoty 800 (osiemset) złotych na rzecz pokrzywdzonego Urzędu Miasta w M..

O kosztach orzeczono jak w punkcie IV na podstawie art. 627 k.p.k.

Wymierzona oskarżonemu kara została orzeczona zgodnie z wnioskiem oskarżyciela publicznego uzyskanym w trybie konsensusu z oskarżonym (k. 23 i 28).

W tym stanie rzeczy, należy uznać, że wymierzona oskarżonemu kara ograniczenia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu mu zarzucanego, stopnia zawinienia, a także adekwatna do sposobu jego działania, motywów i pobudek. Orzeczona kara spełni cele kary w tym, przede wszystkim, cel wychowawczy.

Orzeczona kara nie wykracza poza ustawowy wymiar kary w chwili popełnienia czynu. W rzeczy samej Sąd stwierdza brak w podstawie orzeczenia o karze przywołania przepisu art. 37akk. Wysokość jak i rodzaj kary limitowana jest także oświadczeniami woli Prokuratora, jak i oskarżonego S. K., skoro Sąd w niniejszej sprawie stosował tryb postępowania zgodny z treścią art. 335 § 1 k.p.k.